

יח:

עין משפט
נר מצוה

ה' א מ"י פ"ז מהל' מעה"ק
הל"ו:
ו ב מ"י פ"ח מהל' זכורים
הל"א:

הל' כג ופי"ח מהל'
פסוקה"מ הל"ז:

תורה אור השלם

1. המקריב את
השלמים ואת החלב מבני
אהרן לו תהיה שוק הימין
למנחה:
ויקרא ו לג
2. ונפש כי תקריב קרבן
מנחה ליי סלת יהיה קרבנו
ויצק עליה שמן ונתן עליה
לבנה:
ויקרא ב א

מוסף רש"י

[illegible][illegible]

בהן חי

[illegible][illegible][illegible]

באן במנחת כהנים באן במנחת
צצרימא מוכס דמא
מקמיצה ואיך מצות בהונה. פ
רבי שמעון אלא כלל
לקמא (ועיל דף טו). דפסול אע"ג
כהן אי לא עבד פסול ומיהו קש
דאמרינן וכי תעלה על דעתך שז

הקומץ רבה פרק שלישי מנחות

רצון להציג מנחה שיכולה
דול מיכיון היה לו להציג
גססים (לקמן דף קג:) ששם

וההתנן ^טששים נבללין ששים וא' אין נבללין והיונן בה כי אינם נבללין מאי הוי והתנן לא כשכל כשרה ^יואמר ר' זורא כל הראוי לבילה לאינן בילה מעקבת בו וכל שאינו ראוי לבילה לאינן מעקבת בו מיד איריא איכה כדנאיתא ^{יא}כדנאיתא לא יצק לא יצק כהן אלא זו לא ^{יב}מחנינו ולא כרבי שמשון ^{יג}דחנינו רבי

שמעון ואמר כל כהן שאינו מודה בעבודה
אין לו חלק בכהונה שנאמר המקריב את
דם השלמים ואת החלב מבני אהרן לו תהיה
שוק הימין למנה מודה בעבודה יש לו חלק
בכהונה שאינו מודה בעבודה אין לו חלק
בכהונה ואין לי אלא זו בלבד מנין לרבות
עבודות והציקות והבלילות והפחיתות
והמליחות והתנופות וההגשות והקמיצות
והקטרת והמליקות והקבלות והזאות
והשקאת סוטה ועריפת עגלה ושהרת מצורע
ונישואות כפים בין מבפנים בין מבחוץ מנין
לכל מבני אהרן עבודה המסורה לבני אהרן
כל כהן שאינו מודה בה אין לו חלק בכהונה
אמר רב נחמן לא קשיא אן במנחת כהנים
באן במנחת ישראל מנחת ישראל דבת
קמיצה היא מקמיצה ואילך מצות כהונה
לימד על יציקה ובלילה שכשירה בור מנחת

בבהנים דלאו בת קמיצה היא מעיקרא בעיא
בהנים מוהיבא איתרבי לציקה ממנחת ישר
הכא נמי כשירה בור איבא דאמרי אמר רר
באן בשאין נקמצות אמר ליה רבא מכדי שאי
מנוקמצות נקמצות מה התם כשירה בור
ותן עליה לבונה והביאה אל בני אהרן
מצות כהונה לימוד על יציקה ובלילה שבש

לִרְצוֹנָהּ וְלֹא כִמְד' מוֹחִיר ^(א) לְקוֹלָתָן שְׂאֵמֶר הַמִּקְרָא
ח אֵלֶּה שֶׁהוּא רָשָׁע וּבִפְרָק הַזֹּרֵעַ וְהַלְחִים (חוֹזֵן דָּף קל).
מִקְרָא לִכְנֹן שְׁלֵטֹנוֹ מוֹדֵה וּמִדְּבִיעַ מוֹחִיקִים וּשְׂמֹנֶה יֵל
ל יֵית אֵב אֶב שֶׁל אֹתוֹ הַיּוֹם וּסְקָלָא דַּעֲמָךְ שְׁכוּלֵן שֶׁל מִשְׁחָ
ו ת' ^(ב) וְעִבְרוֹת. הֵכָּל חֲסִידֵי מִקְרָא דְרִבִּי שְׁמֵעוֹן לֵב
בְּטֵלָה וּמִיּוֹר קָשָׁה דְּלֵאִכָּה חֲטָאֹת הַפְּעִינִית דְּלֵא אִשְׁפֵּס
הַסֵּם דְּאִשְׁפֵּס לִקְבֵּלָה שְׁכוּלֵן הַרְבֵּה וּמִיּוֹר קָשָׁה דְּחִמִּית
וְהַסֵּם הַפְּעִינִי הַמְּסוּרָה וְלֹאֵם הַפְּעִינִים וְזִכְרֵי לְבֹנֵה וְיֵשׁ לִמּוֹמ
ו ד' מַעֲרִיקִים לֵבֵן מִנָּה מִנִּי אֲרֻעָה וְחֵם מִתְּרַת מִנָּה וְיֵשׁ
מֵלֶם אֶחָד בְּפִרְק בְּתָרָא דְּמִסּוֹת (דָּף כ"א): דְּפִרְיָן מִנָּה
אֲשֶׁכֶם בְּפִרְק קִמְחָא (דָּף כ"ב). דְּתַנָּה מִיַּיִרָא וְיֵית גְּבִי ^(ג)
וְהַסֵּם עֹקֶבֶת אֶת הַמְּסוּרָה וּמִכֵּל מִקּוֹם לְרִיף לֵבֵן טַעַם
וְיִמּוֹת שֶׁהִיא עֲבֻדָּה שְׂאֵמֶר מְסוּרָה לְגִי אֲהִרֵן לֵבֵן טַעַם

54. ואם תאמר אבתי לימא מתניתין דלא כרבי יהודה מעבבא לר' יהודה ור"ש וא"ל לפרש מתני' לא מלח כהן

צפרק קמח (לעיל 97 ט:). **ורבי שמעון בני אהרן** נהר
 יצא לומר דכלל זר גרע דמיחל עבודה ומהאי טעמא
 כשר אי נמי מכולה מתניתין דייקין דלא כר"ש מלא
 דבעי רבי שמעון קרא ^פ לקמן מנלן דמעבדא
 וכלל מוצח וכלאו האי טעמא ^ב צעי דמקמייה ור

יין: [ט] נקמצות. נפקא מינה דהאי לישנא: [ו] תיבות כמנחת כהנים נמחק: [ז] ס"א ו"י היה לו להביא כולו בכלי אחד וסגי ליה בלוג שמן דאי עביד להו בשני כלים יצטרך

ה קבלה בכלל דהא אמרינן בוצחים והקריב וכו'. (ב) נראה דל"ל וי"ל דהוא בכלל והוא

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible][illegible]

לשון מהר"פ ועי"ל דאי
מיצה:

ה' וע"כ דזריקה בכלל הזאה.